

fortjente den, naar de tog mere Hensyn til Slægtskab og Venstebånd end til virkelig Pligt og Ret. Der er ogsaa blevet sagt af den ærede Ordfører igaar, at en saadan Bestemmelse af Pensionen paa Rigsdagen vilde give Anledning til en meget uhyggelig Strid. Jeg troer nu i det Hele taget, at man anseer det for uhyggeligt, at Rigsdagen omtaler Embedsmænd, og at man ikke synes videre om, at de, som ikke ere Embedsmænd, Bønder eller Borgere skulle omtale Embedsmændenes Pension; Noget, som jeg iøvrigt slet ikke finder uhyggeligt, da jeg finder, at det er i sin Orden, at de, som skulle udrede Pension til Embedsmændene, ogsaa faae Stemme med Hensyn til at fastsætte samme (Hør!); men hvad den uhyggelige Strid angaaer, som det skulde fremkalde, da mener jeg at vi allerede under Finantslovens Behandling have et Exempel paa hvad en offentlig Discussion kan udrette. Det var nemlig den offentlige Discussion som bevirkede, at Domainedirectorens Diæter blev paa den blideste Maade i Verden nedsat, uden at Forsamlingen i mindste Maade blev sat i den bittere Nødvendighed deri at skulle indskride, og saaledes troer jeg virkelig, at den offentlige Discussion vil kunne udøve en meget gavnlig Indflydelse netop derved, at adskillige Embedsmænd, som ikke burde pensioneres, ville for den offentlige Discussions Skyld trække sig tilbage, og derfor ikke komme til at bebyrde Staten med en Pension, de aldrig burde have. Den uhyggelige Strid, som vilde fremkomme, antager jeg meget mere vil fremkomme, naar der virkelig var saadanne Embedsmænd, som vilde gjøre Krav paa Pension, og som alligevel paa Grund af deres Udygtighed og Uværdighed aldrig fortjene at faae Pension. Jeg troer nu, at i det Hele taget vilde Ministerens Anbefaling af Embedsmændene komme i væsentlig Betragtning, og det er i sin gode Ret, at saalænge Ministrene besidde Folkets Tillid, deres Anbefaling kommer i Betragtning. Den ærede Ordfører anførte ogsaa et Exempel fra Finantsloven om den ene Embedsmand, som fik Tillæg i sin Gage, som et Exempel paa den uhyggelige Strid. Jeg fandt ikke noget Uhyggeligt i den Strid, som førtes derom, thi det kan vistnok ikke kaldes uhyggeligt, at en Embedsmand

faaer et særdeles anbefalende Vidnesbyrd fra den Minister, under hvem han har tjent, og selv Ordføreren, som maatte bekæmpe dette Forslag, har ikke sagt et eneste Ord, som paa nogen Maade kunde være krænkende for denne Embedsmand, ligesom jeg ikke har hørt yttre det allermindeste Krænkende om nogen af de Embedsmænd, om hvis Gage der saaledes har været Tale; jeg troer derfor virkelig, at den store Frygt for en uhyggelig Strid dog tildeels er ugrundet. Naar man nu ogsaa har meent, at Rigsdagen ikke vilde faae Tid dertil, saa maa jeg bemærke, at, naar det kun er de Embedsmænd, om hvis Pension der skal være Tale, som afgaae førend det 25de Mar, saa vil Antallet blive temmelig betydeligt indskrænket, men dersom der virkelig derved kan skee nogen Indskrænkning i Pensionsvæsenet, og dersom det var muligt, at Pensionsvæsenet derved kunde faae en mere folkelig Charakter, saa føler jeg mig overbevist om, at den Tid, som Rigsdagen dertil anvendte, var vistnok ingenlunde spildt. Til Slutningen maa jeg bemærke efter Anmodning af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2det District (Tscherning), at han ikke kan antage Pensionsloven at kunne blive saaledes, som han ønskede den, naar den blev fællees for den civile og den militære Stand; men han antager, at der i den Henseende burde gjøres en væsentlig Forskjel. Jeg har selv havt Følelse deraf, og havde fra Begyndelsen til Hensigt at ville have stillet mit Forslag med særligt Hensyn til den militære Stand, men de øvrige Medlemmer af Udvalget have oplyst mig om, at den militære Stand allerede er særdeles begunstiget derved, at den indtræder langt tidligere i en fast Stilling end alle øvrige Stænder. Det er, hvad jeg har for Øieblikket at anføre til Anbefaling for det Forslag, som jeg har stillet.

Sugstrup: Jeg kan paa ingen Maade være enig med den ærede 5te Kjøbenhavnste Rigsdagsmand (David) i, at man skulde søge at tilveiebringe Besparelse i vort meget kostbare Pensionslotterie, ved at beholde alle de store Gevinster, men derimod trække Ritzterne og de smaa Gevinster ud; thi det forekommer mig, at det vilde være langt rigtigere, at gjøre Gevinsterne mere lige, og derved søge paa nogen